

стр. 192 погрѣшно говори, че е установенъ праздника на 9 май, пренесението на св. мощи на св. Николая отъ изтокъ Мириликія на западъ въ южна Италия въ Баръ, че е билъ установенъ отъ блаженейшия римски папа. Това не е вѣрно и не се съгласява съ църковната история, тъй като пренасянето на св. мощи на св. Николая е станало подиръ нещастната дата за цѣлия християнски миръ 1054 година, подиръ раздѣлянието на църквитѣ, когато римския блаженейши архиепископъ е отпадналъ съвършенно отъ вселенското църковно единство, та той не е могълъ да установява вече празници за православния народъ, който е населявалъ църковния диоцезъ на римската църква. А праздника на 9 май старъ стилъ—пренасянето на св. мощи на св. Николая, е установенъ отъ блаженейшия архиепископъ на западната първоюстиниановска или българска църква, приемника на светаго апостола Павла (Рим. XV, 19 ст.), на когото всеобщата вселенска православна църква е дала църковно каноническо право, като на западенъ православенъ блаженейши патриархъ, да управлява църковно всички православни християни, които населяватъ църковния диоцезъ на римската църква, които сж останали вѣрни на православието на своитѣ православни прадѣди и подиръ отпадването отъ вселенското църковно единство на своя римски блаженейши папа.

Що се касае до догмата за непорочното зачатие на Св. Богородица, за което говори уважаеия авторъ И. А. Забужний въ своето съчиение „Православие и Католичество“, издадено въ Цариградъ презъ 1922 година на стр. 243, кждето той говори: „Далее, если учение о непорочномъ зачатии Богородицы ново, то отъ куда оно взялось у старообрядцевъ, которые открыто признаютъ етотъ догматъ?“

То же учение ми находимъ и въ первомъ издании четъиминей, изданихъ Димитриемъ, епископомъ ростовскимъ, который въ русской церкви почитается Светимъ. Въ последующихъ изданияхъ четъиминей учение о непорочномъ зачатии Богородицы било вичеркнуто по повелению Московскаго патриарха Йоакима. Етотъ патриархъ пошелъ последамъ грековъ, которые стали отрицать учение о непорочномъ зачатии изъ ненависти Латиненамъ. Йоакимъ, вичертивая изъ творения Светаго Димитрия его учение, все равно не поколебалъ престола слави Владичици Небесъ: но не перстъ ли Божий въ